

ческото въздържаніе укоряваше му слуха като гласъ отъ съвѣстьта. «Светата слѣдователно жажда на душата ми са погаси въ единъ источникъ толко съветотатственень!» Но Арбакъ, способенъ за да си оздравява побѣдата заведе младия свещеникъ отъ прелеститѣ на наслажденіето къмъ дълбочинитѣ на таинственната си мъдрость. Той раскры предъ въсторженитѣ му очи таинственното покрывало на философията на Ниль. откри му тайнитѣ на звѣздитѣ и на гностическата наука, която, во времената когато разсѣдкитѣ бѣше робъ на фантазіята, са считахъ като свърхъчеловѣчески догмы. Тѣй Арбакъ са показа на ученика си като същество пресестественно дарено съ высши сили. Распаленъ отъ топло желаніе къмъ наука, съвѣтъ непринадлежаща на земата, желаніе което отъ младина распалише гърдитѣ му, той са облада отъ надѣждата на осъществяванъето и омаянъ най подиръ видѣ разсѣдка си толко съ смутенъ, щото не можеше вече да го управля. Той са предаде цѣлъ на мѣдрованія и занаятія които услаждахъ двѣтъ най силны страсти на челоуѣка, сладострастіето и желаніето къмъ науката. Никога не му мннуваше презъ умъ че челоуѣкъ мѣдъръ като Арбака можеше да са заблудн и че челоуѣкъ толкози гордъ бы въспрїелъ за да лѣже. Оплетенъ въ лабиринта на метафизическитѣ догмы той прїе за добро оправданіето на египтянина, което даде на порока видѣ на добродѣтель. Освѣнъ туй самолюбіето му са ласкаеше постепенно, като гледаше че Арбакъ въспрїемаше да стапи въ непосредственно сношеніе съ него, че законѣтъ, който бѣше задлѣжителенъ за проститѣ хора, за него правяше исклученіе, и че египтянинатъ го правяше участникъ на тайнитѣ ученія и на упонтелнитѣ наслажденія на уединеніето сл. Разбудинитѣ преди малко въ сърцето му страсти уничтожихъ строгитѣ но светы догмы на вѣрата Олинда, който предприе да го огласи. А египтянинитѣ като познаваше основитѣ на истинната вѣра и убѣденъ отъ опытъ, че тѣхнитѣ слѣдетвія сѣ непоборимы и силны врьху душитѣ на вѣрующитѣ, прибѣгаж на средства способны за да ги уничтожатъ чрезъ особы едны аргументы, които ако и несъгласны съ здравы умъ, но упогребихъ са и подиръ Арбака отъ противницитѣ на христїанството, и сполучи цѣльта си.

Аникидъ, какъто и сѣкій другій, имаше нужда да вѣрва въ пѣщо заради туй повѣрва съвършено и почти ненаивно вѣруваніето, на което го научи Арбакъ, принуди са да вѣрва и да исповѣда сичко какъто челоуѣческо има въ страститѣ, сичко какъто съестноста представя прелестно, сичкото очарованіе което принасятъ наслажденїята.